

ת"פ 46194/08 - מדינת ישראל נגד אמיר שווקי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 46194-08-17 מדינת ישראל נ' שווקי

ת"פ 48500-01-18 מדינת ישראל נ' שווקי

בפני:	כבוד השופטת רבקה גלט
בעвин:	המאשימה
נגד:	מדינת ישראל
הנאשם:	ע"י ב"כ עוז גינגולד
Amir Shukri	Amir Shukri
ע"י ב"כ עוז שלם	ע"י ב"כ עוז שלם

גזר דין

הנאשם, כבן 25 שנים, נותן את הדין על פי הودעתו בעבירות רכוש ברכב, וביקש לצרף שני תיקים נוספים שעניינם דומה.

האישומים

1. בת"פ 46194-08-17 (להלן: התיק הראשון), הורשע הנאשם על פי הודעתו בעובדות כתוב האישום המתוון בעבירות של גניבת רכב לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), נהיגה ללא רישון מעולם לפי סעיף 10א לפקודת התubblesה (נ"ח) תשכ"א-1961 (להלן: הפקודה), ונוהגה ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנوعי (נ"ח) 1970 (להלן: פקודת הביטוח). לפי תיאור העובדות, ביום 16.7.8.16, בשעות הלילה נגנב אופנוונו של המתلون, על ידי שניים שזהותם אינה ידועה. בסמוך לכך, נטל הנאשם את האופנוונו ללא רשות הבעלים, והעבירה מתל אביב למודיעין, בנסיבות המצביעות על כוונה שלא להשבו לבעליו. בשעה 05:23 נתפס בעיר מודיעין כשהוא רוכב על האופנוונו יחד עם אחר, כשאין בידו רישון וביתוח.

2. בת"פ 48500-01-18 (להלן: התיק השני), הורשע הנאשם על פי הודעתו בעבירות של גניבת רכב לפי סעיף 413ב לחוק, הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק, החזקת כלי פריצה לפי סעיף 413ז לחוק, נהיגה פוחצת לפי סעיף 338 לחוק, נהיגה ללא רישון מעולם לפי סעיף 10א לפקודה, ונוהגה ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת הביטוח. לפי תיאור העובדות, ביום 17.7.22, בשעה 20:22, הגיע לחניון נמל תל אביב שם חנה אופנוונו של המתلون. הנאשם חיבר לאופנוונו פלג חוטים מאולתר, הנינו וنمילט עמו. בשעה 00:30:22 הגיע על האופנוונו בצומת שילת בכביש 443, כשהפלג מותקן על האופנוונו. שוטרים שהבחינו בו הורו לו לעצור באמצעות מערכת כריזה ואורות מהבהבים, אך חרב זאת המשיך בניסיונה כשהוא מטה את ראשו לאחריו וראה את הנידת הדולקת אחריו. הנאשם חלף בצומת מכבים-רעوت ברמזור אדום והמשיך כשהוא מסמן לשוטר "להמתין". כעבור 5 ק"מ עקף אותו השוטר וחסם את הפניה לכפר עמוד 1

חרבת אל מצבח. הנאשם עצר את האופנו ירד ממנו ורצ לعبر השטח הפתוח כשהוא זורק את הקסדה. השוטר צעק לעברו "עצור משטרה", אך הוא המשיך בריצה עד שנעצר לאחר שימוש באקדח טיזר.

.3. בת"פ 17-08-33357 (להלן: התיק השלישי), הורשע הנאשם בעבירה של סיוע לkidlat רכב גנוב, לפי סעיף 413 ו-31 לחוק. תיאור העובדות הוא כי ביום 9.8.17 בסמוך לשעה 11:00, קיבל בתל אביב קטן כשהוא מונע ונרג בכו כשהוא מרכיב אחריו נאשם נוספת. השניים נסעו לכיוון מזרח, ועלו על כביש 443. משהבינה בעלת הקטנו, בהיעלה, התקשרה לחברת איטוראן שהפעילה מערכת איתור. בהמשך, הקטנו אותו כביש 443 והזעקו שוטרים, שהציבו מחסום. הנאשם המשיך בנήיגה, זג בין הנטיים וניסה להסתתר, אך עצר.

.4. בשני האירועים הראשונים נעצר הנאשם ווחרר בתנאים. בגין האירוע השלישי, הוגש נגדו כתב האישום בהליך דחווף, بد בבד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים. ואולם, ביום 22.8.17 שוחרר בתנאי מעצר בית, במסגרת הליך המ"ת. בהמשך, הוקלו התנאים כך שמעצר הבית צומצם לשעות הלילה בלבד.

השתלשות העניינים

.5. בשלב המוקדמי במשפטו של הנאשם התmesh על פני שנתיים, בשל בקשות דחיה שונות שלו, ובשל לבתו בקשר לאפשרות לעורק צירוף תיקים. ביום 24.6.19 הודיע כי הוא כופר בעובדות וביקש כי ינוהלו הוכחות במאחד עם ת"פ 18-01-48500. בעקבות זאת, נקבעה ישיבת הוכחות אך שוב הוגש בבקשת דחיה שונות.

.6. לאחר שהתקיימה ישיבת הוכחות, הודיעו ב"כ הצדדים ביום 1.6.20 כי גובש הסדר דין לפיו הנאשם יודה ויורשע בעובדות בקשר לשני התיקים הראשונים, והודיעו ידחה לצורך מתן תסקירות. לאחר מכן התmesh ההליך, שכן נתבקשו דחויות מטעמים שונים, ואף שרות המבחן המליץ על דחיה לצורך שיילובו של הנאשם בתכנית טיפולית. בין לבני, הנאשם הודיע על רצונו לצרף את התיק השלישי, והוא שורש גם לגבי.

.7. התסקירות הסופי הוגש ביום 6.2.22, ואז טענו הצדדים לעונש.

התסקירים

.8. התסקיר הראשון הוגש ביום 6.12.20. נכתב כי הנאשם מתגורר עם סבתו, ועד פרוץ מגיפת הקורונה עבד כקצב. הנאשם הביע רצון ללמידה במכינה ללימודים משפטיים אוניברסיטה העברית, אך דחה את האפשרות בשל מצוקה כלכלית. בשנה האחרונה התארס ומתכוון להינשא לאחר שימושה תעסוקה קבועה. הנאשם של כוונה פלילתית בעבירות בהן הודה, וטען כי בקשר לתיק הראשון, אדם שאינו מוכר לו ביקש ממנו להעביר את האופנו בתמורה לטיפול

בתקלה ברכבו ולא חש כי האופנו גנוב. הוא הודה שנהג לא רישון אך לא ראה בכך בעיתיות. בונגע לתיק השני, טען כי אותו אדם איים עליו לשוף עמו פוליה והוא עשה כן מתוך חשש ונהג באופנו ללא רישון, ולא עצר לפני הוראות השוטר. בפני קצין המבחן הביע חרטה, אך ההתרשות הייתה שהוא מתקשה ללקחת אחריות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל כוחות לתפקיד תקין, אך מתקשה בגיבוש זהותו העצמית ובבחינת כלים להתנהגות. עם זאת, הנאשם הביע רצון בטיפול על מנת לשיקם את חייו ולהגיע לתפקיד הישגיו ותקין. לפיכך, הופנה ליחידת "יתד", ונתקשה דחיה למשך 3 חודשים.

9. התסוקיר השני הוגש ביום 18.3.21. נכתב כי במהלך תקופת הדחיה חוויה הנאשם משבר אישי אובדן נמדד באזעקה פסיכיאטרי. כמו כן, בשל משבר הקורונה ומחסור בכוח אדם, עודנו נמצא בראשית המתנה לקרה כניסה לטיפול ב"יתד". לאור זאת, נתקשה דחיה נוספת למשך 3 חודשים.

10. תסוקיר שלישי הוגש ביום 8.7.21. נכתב כי הנאשם ביטא רצון להשתלב ב"יתד", אך מתקשה לפעול לשם כך, ולא הגיע לפגישת היכרות שנקבעה לו. לצד זה, נמסר מ"יתד", כי נכון שימושו של הנאשם בתרופות פסיכיאטריות, לא יתאים למוגרתם. עוד נכתב, כי קצין המבחן לא הצליח לחזור את הקשר עם הנאשם, והתרשם שיתקשה בשיתוף פעולה, על כן אין המלצה.

11. לאחר שעתר הנאשם לדחיה ומתן תסוקיר נוסף, הוגש תסוקיר רביעי ביום 18.10.21. נכתב כי הוא שב והביע מוטיבציה לטיפול, וההתרשומות היא כי הוא עשו מאיץ לשמר על קשר עם שירות המבחן. עוד נכתב כי בעת נמסר מ"יתד" כי הנאשם כן יכול להשתלב בטיפול עצמו, אך בשל עומס המקרים המופנים אליהם, יצרו עמו קשר בתקופה הקרובה. נכון לנוכחות הנאשם, הומלץ לסייע את ההליך תוך הטלת צו מב奸, במהלךו ישולב הנאשם בטיפול שיקום תעסוקתי וסיוע בגיבוש זהות אישית ותעסוקתית, ובנוסף, הומלץ להטיל עבודות שירות על מנת לחזק את יכולתו לתפקיד באופן יציב.

12. לאחר האמור, ניתנה דחיה נוספת למשך 6.2.22 הוגש התסוקיר האחרון בו נכתב כי "יתד" התקשו להצעיר טיפול מתאים לנאם, והקשר עם הסטים. ההתרשות היא כי לנאם יש מוטיבציה להשתלב בטיפול, להעמק בהשלכות העבריות על חייו, ולרכוש כלים לשינוי משמעותו. עם זאת, נכתב כי בשל העדר כוח אדם דובר ערבית, אין בידי שירות המבחן להצעיר טיפול מكيف שהולם את צרכיו. המלצה היא להטיל מבחן מעקביו לשם בחינת התמודדותו של הנאשם וממן מענה במקרה הצורך. בנוסף, הומלץ להטיל עונישה שתחזק את יכולתו לתפקיד, בדמות עבודות שירות.

טייעוני הצדדים

13. ב"כ התביעה הפנה לרביי מקרי העבריות, והערכים המוגנים שנפגעו, הן במישור סדרי השלטון ומהשפט, הן בפני הכלכלי הכספי והציבורי, והן בסיכון עובי הדריך תוך התעלמות מהוראות השוטרים שدلלו אחרינו הנאם. טען כי המתחם ההולם לתיקים הראשונים והאחרון נע בין 6 - 18 חודשים מסר לכל אחד מהם, ובונגע לתיק השני המתחם נע עמוד 3

בין 12 ל- 24 חודשים מאסר בפועל. נטען כי עבירות התנוועה שביצעו הנאים, כשלעצמם מצדיקות עונשי מאסר, כנהוג בבית המשפט לטעורה. עוד נטען כי מעשי הנאים מלמדים על רצדייזם, ויש להענישו בחומרה שכן למעשה לא עבר שום הлик טיפולי, אך ששיתוקו השיקום אינם משמעותיים. התביעה סבורה כי המלצות השירות המבחן אין מתאימות נוכח חומרת העבירות, ולא ניתן לאמצן. בעניין חלוף הזמן נטען כי התביעה פעללה להגשת כתבי האישום במהירות ואין לזקוף לחובתה את התמנסחות ההליך. בסופו של דבר, עתרה התביעה להטלת 30 חודשים מאסר, לצד מאסר על תנאי אורך ומרתייע, קנס כספי, פיצוי למטלוננים, כל אחד על פי חלקו בכתב האישום, פסילת רישון, וכן פסילה על תנאי. מטעם התביעה הוגשה אסופה פסיקה.

14. ב"כ הנאים טען כי עמדת התביעה מחמירה באופן בלתי מידתי, שכן קיימים מקרים דומים רבים בהם הסתפק בית המשפט בעבודות שירות, ויש להתייחס לגניבת אופניו באופן מקל לעומת גניבת רכב. נטען כי העובדה שהנאים ביצעו את העבירות בשלושת התקדים בסמיכות זמנית אינה מלמדת על רצדייזם, אלא להיפך - יש בה כדי ללמד על פרץ עברייני שהנאים נחלץ ממנה ושינה את אורחותו, כשהיכים הוא מאורס, ועובד מזה תקופה. נטען כי יש לקחת בחשבון את העובדה שככל שלושת המקרים הוחזרו האופנously לבעליהם, ולא נגרם נזק. בוגר לתקירים, נטען כי הנאים היה מעוניין בטיפול, ורק בשל מחדרי המדינה שאינה מסוגלת להעמיד טיפול בשפה הערבית, הוא נותר ללא טיפול. כיום, הנאים מטופל באופן פרטני על ידי פסיכולוג, והעובדת היא שלא שב לבצע עבודות, בלבד 6 שנים מאז. נטען כי בנסיבות אלה אין שום היגיון והצדקה לשלוו למאסר כפי שעורתת התביעה. נוכח הנسبות המיחידות, עתר ב"כ הנאים לחזור מן המתחם משיקולי שיקום. בסיום נטען כי הנאים עבר אירוע אלימות קשה, במהלךו הותקף על ידי פקח שדיהו אותו בטעותcadm אחר, ומazel הוא ירד במשקל, סובל מחרדות, והוא עובד לאחרונה. בשל מצבו הנסיובי, עתר ב"כ הנאים להטלת עבודות שירות.

15. הנאים בדבריו האחרון אמר כי הוא מצטרע על העבירות, והזכיר כי חייו היו קשים, כגדל אצל סבתו ללא הורים. כמו כן, הזכיר כי חיים אינם עובד, לאחר המקרה הקשה שעבר, כשהותקף.

מתחם העונש ההולם

16. אכיפת החוק כלפי השולחים יד בכלי רכב, נועדה להגן על האינטראס החברתי של שמירת קניינו של הפרט. כלי רכב הם כידוע נכסים רביערי, אשר מطبع הדברים נוטרים חשופים בעת חנייתם ברשות הרבים, ועל כן יש חשיבות רבה להגנה על זכות הקניין בהם. מעבר לכך, תופעת גניבתם של כלי רכב, היא בעלת השפעה מזיקה במעטלים כלכליים רחבים, ובין היתר נודעת השפעתה על שוק הביטוח, כך גם מבחינה ציבורית קיימים עניין רב באכיפה.

לאור אינטראסים חשובים אלה, מדיניות הענישה בעבירות רכוש כלפי כלי רכב היא מחמירה (רע"פ 7890/10 מליטאת נ' מד"י 1.11.10); ע"פ 7163/13 כסואני נ' מד"י (3.8.14); רע"פ 1345/14 אבו הדואן נ' מד"י (23.2.2014); ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מד"י (15.5.06); ע"פ 15-07-50867 בלוום נ' מד"י (24.11.15); ע"פ 21094-07-12 מסרי נ' מד"י (20.1.13); ת.פ. 13681-08-12 מד"י נ' רגבי (9.1.14); ת.פ. 26962-11-14 מד"י נ' רגבי (6.10.15); ת.פ. 10-02-8513 מד"י נ' מוגרב (7.3.11)).

17. בוגע לעבירות גניבת רכב אליו נלו עבירות של נהיגה פוחצת, או הפרעה לשוטרים, נקבע כי המתחם היה מחמיר (ע"פ 2519/14 אבו אלקיען נ' מד"י (29.12.14) והאסמכתאות שם). בנוסף, נקבע לא פעם כי יש חומרה מיוחדת בכך שהנאשם נהג ברכב ללא רישון מעולם, תוך סיכון עובי הדרך (ראו למשל: רע"פ 10476/09 סביח נ' מד"י (21.01.10); עפ"ג 4594-12-11 מצארוה נ' מד"י (29.1.12); ע"פ 10476/09 סביח נ' מד"י (6.10.10); עפ"ג 51132-01-16 ח'ים נ' מד"י (18.7.16); ע"פ 8703/08 חילל נ' מד"י (22.10.08)).

18. הטענה לפיה יש נסיבה לחייב בכך שהנאשם ביצע עבירות כלפי אופנווים ולא כלפי כלי הרכב בעלי 4 גלגלים אינה יכולה להתקבל באופן חד משמעי, שכן במקרים רבים נקבע כי הערך החברתי שנפגע כתוצאה מהעבירות זהה בשני המקרים (עפ"ג 37710-05-16 מד"י נ' אציגלה (14.9.16), ולא פעם נגזרו בגין גניבת אופנווים עונשי מאסר משמעותיים (ראו לדוגמה: עפ"ג 17725-07-16 שוויקי נ' מד"י (11.5.2017); ת"פ 17-11-17 15529 מד"י נ' חמץ (28.8.2013); ת"פ 13-07-16 49201 מד"י נ' عبدالלה (לא פורסם); רע"פ 13/13 4789/13 מיכאל נ' מד"י (16.4.2018); ת"פ 14-05-16 34138 מד"י נ' סלאימה (7.12.2014); עפ"ג 14-05-16 38077 קוריאקן נ' מד"י (לא פורסם); ת"פ 16-01-13 35991 מד"י נ' מוסא (7.1.2014); ת"פ 12-11-16 4613 מד"י נ' ابو סנינה (13.3.2013); ת"פ 16-01-13 49182 מד"י נ' מואפי (7.6.2016); ת"פ 17-09-16 47008 מד"י נ' זהרה (23.1.18); ת"פ 17-12-16 57323 מד"י נ' גודה (15.7.18); עפ"ג 16-05-16 37710 מד"י נ' אציגלה (14.9.16)). לצד זה, ניתן לתר מקרים בהם ננקטה גישה מקילה יותר כלפי גניבת אופנוו (ראו למשל: ת"פ 13-07-16 49201 מד"י נ' عبدالלה (8.12.13); ת"פ 16-01-16 35991 מד"י נ' מואפי (7.6.16); ת"פ 14-05-16 34138 מד"י סלאימה (7.12.14)).

19. בעינינו, הנאשם היה מעורב בשלושה אירועי גניבת אופנווים. הראשון - קיבל את האופנוו מלכמוני נהג בו לכיוון אזור י"ש. השני - גנב את האופנוו על ידי התגעתו נהג בו באותו כיוון תוך סיכון עובי הדרך וחרף מרדף משטרתי בעקבותיו. השלישי - קיבל אופנוו גנוב כשהוא מונע ופעל באותו האופן עד שנעצר. הנאשם נהג באופנווים הגנובים ללא רישון נהיגה מעולם, ובכך סיקן את עובי הדרך האחרים. בנוסף, באירועים השני והשלישי המשיך נהיגה פרועה ומסוכנת גם כשנית מטרה דולקת אחריו.

20. בהתאם לסעיף 40ט' לחוק, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנזק שנגרם, ואף בכך שהוא צפוי שייגרם כתוצאה מן העבירות. במקרה שלפנינו, עולה מטיבו הקיימים כי אין מחלוקת על כך שהאוננווים הושבו לידי בעלייהם בשלושת האירועים, ולא נטען לנזק שנגרם.

21. נכון כל האמור לעיל, אני קובעת כי המתחם ההולם לאירועים הראשון והשני נע בין מספר חדשני מסר שיכול שירצטו בעבודות שירות ועד 18 חודשים מסר. המתחם ההולם לאירוע השני, נע בין 8 ל-18 חודשים מסר.

העונש המתאים לנאשם - חריגה משיקולי שיקום

22. לנאשם אין כל עבר פלילי רלוונטי, והוא נשא הרשעה ייחודית משנת 2016 בגין עבירות איומים.

.23. בעת ביצוע העבירות נושא התקיק הראשון, הנאשם היה בן 20 שנים ובעת ביצוע יתר העבירות היה בן 21 שנים בלבד. העבירות בוצעו במהלך תקופה של שנה אחת, בין שנת 2016 לשנת 2017, ומazel לא היה הנאשם מעורב בהסתבות פלילת כלשהי.

.24. מן התסקרים הרבים שהוגשו עולה התרשומות ברורה לפיה הנאשם עבר תהליך של התבגרות והבשלה מאז ביצוע העבירות. אמנם בתחום התקאה ליטול אחריות ולש滔 את שירות המבחן בקשהו, אך בשלבים המאוחרים יותר הביע מוטיבציה לטיפול, עשה מאמץ לשמר על קשר עם שירות המבחן, ואף התקבל לתכנית טיפולית בארגון "יתד". לרובו הצער, בסופו של דבר לא שולב בתכנית, כיוון שהארגון מסר כי צרכיו אינם מתאימים למסגרת זו, ונעשה ניסיון לשילבו בתכנית אחרת. ואולם, גם ניסיון זה לא הצליח, בשל מחסור בכוח אדם דובר השפה הערבית בשירות המבחן. לאחר כל הניסיונות האלה, הביע שירות המבחן המלצותו החד משמעית לפיה יש להטיל על הנאשם צו מבחן אשר במסגרתו יערוך מעקב ויונתן לו המענה לו הוא זקוק.

.25. הנה כי כן, הנאשם שהוא מוכן ומעוניין להשתלב בטיפול, ופועל בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, מצא עצמו נופל בין הנסיבות שלא באשמו, ללא אפשרות להשתלב בטיפול. בעצם, לפניינו מופע נוסף ומדאג של מצוקהה המערכת הציבורית, וחוסר יכולתה לספק מענה מתאים, בשל מחסור בכוח אדם. ניתן לשער כי המצוקה אודותיה נכתב בתסaurus נועצה בעיקר בקשר הקורונה שהשפעות הרוחב שלו בהיבטים של כוח אדם ותקצבים, ידועות. בשום אופן לא ניתן לזקוף את המצב שנוצר לחובת הנאשם, אף יהא בכך כדי לחטא כלפיו, צער שעמד בקשר עם גורמי הטיפול, והמתין לשילוב בתכנית טיפולית על פני תקופה ארוכה.

.26. בשלב זה, אמנם ניצב לפני בית המשפט נאשם שלא עבר הליך טיפול סדר, והשאלה היא האם הדבר צריך להוביל לחייבת העמדת התביעה ושליחתו למסיר מושך מאחורי סוג ובריה. לדעתנו, התשובה לשאלת זו היא שלילית, הן בשל חלוף הזמן, והן בשל נסיבותו האישיות, כפי שאביהו.

.27. בעניין חלוף הזמן - מאז ביצוע העבירות חלפו 6-5 שנים, פרק זמן שהוא ארוך במיוחד לגבי של אדם עירוני המצוי בשלבי גיבוש זהותו. אמנם, את העיכוב של בהליכי הפליליים נגד הנאשם אין לזקוף לחובת התביעה, שכן במקרה זה כתבי האישום הוגשו במועדם, והאחרון שבהם אף הגיע במהלך דוחוף. עיון בתיקים מלמד כי העיכובים שחלו נבעו מבקשות דחיה שונות, ולא פחות מזה, בשל משבר הקורונה, כך שלא ניתן להפנות אצבע מפשימה כלשהי אל מי מן הצדדים בנגע לכך. ואולם, כך או אחרת, התוצאה היא שבגעים בית המשפט לגוזר את דיןו של הנאשם, עומדים אנו בנקודת הזמן הנוכחית, בחלוף שנים ארוכות מאז ביצוע העבירות, ואין מנוס מלහיר בכך.

לא פעם קבע בית המשפט העליון כי ישנה משמעות ל החלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, וכי הדבר צריך להישקל לפחות (ע"פ 5725/15 פלוני נ' מד"י (4.8.16)). נקבע כי משקלה של נסיבה זו, כמו גם אופן השפעתה המדוקיק על גזרת עונשו של הנאשם מסוים, תלויים בנסיבות של כל מקרה וקרה (רע"פ 9004/18 יצחקי נ' מד"י (31.12.18), וכי על בית המשפט לבחון את חלוף הזמן במסגרת כלל האינטరסים הכספיים לעונישה (ע"פ 2103/07 הורוביץ נ' מד"י (31.12.08); ת"פ (מח' ת"א) 11062-04-19 מד"י נגダン (14.2.21)). לדעתנו, בעניינו יש משקל ממש ל החלוף השנים והדבר צריך להישקל לפחות.

28. בעניין הנسبות האישיות - כבר ציינתי כי עסקין בפרץ עברייני על פני שנה אחת בחיו של הנאשם, אשר חלפו 6-5 שנים מאז התרחשותו, ללא כל מעורבות פלילית. בהקשר זה חשוב לציין כי בעת האירועים היה הנאשם בשכבה הגיל שכונתה זה מכבר "בוגרים צעירים", וכבר קבועתי כי היה בלתי בשל. אמנם נפסק כי בכך אין כדי לזכות בהקלה אוטומטית בענישה, אך אין ספק שהדבר מהו שיקול שיש להתחשב בו במסגרת מכלול השיקולים (ע"פ 13/13 פורטל נ' מד"י (22.5.14)). מעבר לכך, עולה במהלך הטיעונים לעונש כי הנאשם מתמודד עם נסיבות ח"ם קשות במיוחד. בילדותו נפטר אביו, כך שגדל ללא דמות אביה מכוונה. בגיל צער ביותר נשא אישה אף אביה דרש שיתגרש ממנה בעקבות העבירות דן. בשנה האחרונה התארסשוב, אך הוא מעכב את הנישואין עד שימצא תעסוקה קבועה. הנאשם מתופל בתחום בריאות הנפש, בעקבות אירוע טראומטי אלים שחוווה שלא באשmeno, עבר ניסיון אובדן בעקבותיו הוא מתופל בתרופות, וחל שינוי משמעותי לאחרות חייו היומיומיות. למרות קשייו, הוא מעוניין בח"ם נורמטיביים ואף שואף ללימודים גבוהים. אני סבורת כי בכל אלה יש כדי ללמוד על קיומם של סיכויי שיקום גבוהים, שרואו לעודם.

29. לכל האמור יש לחזור ולהסביר כי השיקול השיקומי בעניינו של הנאשם אינו ערטילאי. המדבר למי שעמד להשתלב בתכנית טיפולית ממוסדת, ורק בשל חוסר האונים הציבורי והמחסור בכוח אדם, לא ניתן לו השירות השיקומי הנדרש.

30. ועוד יש לזכור את העובדה שבגין שלושת התקנים הנידונים, שהיא הנאשם במעטך מאחורי סוג ובריח למשך תקופות המוצברות לכדי 30 ימים סה"כ.

31. לדעתי, מכלול הנسبות הללו, בצוירוף לעובדה שעסוקין בעבירות רכוש אשר בסופו של עניין לא נגרם בעטין נזק ממש, מובילים למסקנה לפיה ראוי להקל Um הנאשם משיקולי שיקום, שכן שליחתו לכלא תמוטט את עולמו ותקשה עליו לחזור לאורח החיים הנורטטיבי שגיבש לעצמו במשך 6 שנים. תוכאה רעה שכזו תהיה בלתי מידתית בעיליל.

32. אני מוצאת כי החריגה מן המתחם הנדרשת במקרה דן בכדי למנוע סכנה לשיקומו של הנאשם אינה קיצונית, כי אם מדודה - על ידי הטלת עונשה של מאסר, אך זאת בעבודות שירות, בצוירוף רכיבים נלוויים.

גזרת הדין

33. לאחר כל האמור, אני גוזרת על הנאשם עונש כולל בגין שלושת האירועים כדלהלן:

- א. 9 חודשים מאסר בעבודות שירות, ללא ניכוי ימי המעצר.
על הנאשם להתייצב אצל הממונה על עבודות השירות ביום 27.4.22 בשעה 8:30 כשבידו עותק מגזר הדין ות.ז.

- ב. קנס כספי בסך 6,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-12 תשלומים חודשיים שווים ורכזפים החל מיום 1.5.22 ובכל 1 לחודש עוקב.
- ג. הנאשם יתחייב בסכום של 6,000 ₪ להימנע מעבירות רכוש מסווג פשע, למשך שלוש שנים. לא יתחייב, ייאסר למשך 7 ימים.
- ד. פסילה לנוהga למשך 6 חודשים, אשר תחול עם הפקדת הרישון או הצהרת הנאשם על העדר רישון בידו.
- ה. 6 חודשים פסילה על תנאי למשך שנתיים מהיום והתנאי הוא שלא יבצע עבירות רכוש מסווג פשע, או עבירות נהיגה פוחצת ונוהga ללא רישון וביתות.
- ו. צו מבבחן לשנה. אני מורה כי שירות המבחן יפגש את הנאשם לפחות אחת לחודש, וישלב אותו בתכנית טיפולית סדרה.

המציאות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ל" אדר א' תשפ"ב, 03 מרץ 2022, במעמד הצדדים.